

Pohled na šumavské vrchy

Stalo se. Manželka projevila přání podívat se na portréty stromů od jednoho zajímavého fotografa. Okořeněné neotřelými názory na lidské vnímání skutečnosti a ducha. Výstava se konala ve zrekonstruovaném zámečku jedné pošumavské obce. Na jeho budovu nasedá středně velký park se vzrostlými stromy a bohatým bylinným patrem. Den byl slunečný a parný. Z tohoto důvodu jsme po zhlédnutí expozice rádi zašli do stínu stromů a brouzdali se travou.

Roháč kozlík (*Dorcus parallelipedus*)

První, co mě zaujalo, bylo složení starých kmenů do ochrannářských útvarů, kterým se říká broukoviště. Mnohde bývají tato seskupení prezentací úlitby za pokácené stromy. Zde se tak také možná stalo, ale po bližším šťourání pod opadanou kůrou jsem narazil na několik pěkných exemplářů roháče kozlíka (*Dorcus parallelipedus*). Stín a vlhkost parku způsobily, že jedinci nebyli příliš aktivní a povolili přítomnost skleněného oka fotoaparátu. Jen svinkám obecným (*Armadillidium vulgare*) chladné mikroklima tlejícího dřeva nevadilo a rychle zmizely kdesi v prachu a troudu. Další potulování po parku nás obohatilo o pozorování tmavé pestřenky (*Cheilosia cf. variabilis*) na jestřábníku a kousek dál jsme se potkali s pestřenkou rodu

Parasyrphus.

Volná místa mezi stromy místy obsadil trojštět žlutavý. Tamní park je rovněž obohacen o výrazné světliny. Na jedné z nich jsem pozoroval nepokojného nosatce lískového (*Curculio nucum*). Toho brouka, který je odpovědný za přesně vysoustružené dírký do lískových oříšků. Když je rozlousknete, vykukne na jedlíka tučná, bílá broučí larva s tmavou hlavičkou. Dospělec právě pobýval ve společnosti mravenců dřevokazů (*Camponotus ligniperdus*), kterým mohu být vděčný za to, že mě nechali v klidu a mohl jsem snímky zmíněného nosatce pořídit.

Samotný park má zakončení v podobě historického mezníku a za ním pokračuje květnatá louka. Jenže to již doba pokročila a přišlo poledne. Vítr rozhýbal kvetoucí byliny a pozorování dvou podobných druhů zlatohlávků, zlatohlávka huňatého (*Epicometis hirta*) a zlatohlávka tmavého (*Oxythyrea funesta*) bylo obtížné.

Manželka zatím našla rostlinku prstnatce májového a při jeho ukazování mě bezděky zavedla k zapomenutým kravincům na nedaleké pastvině. Zdánlivá nenarušenost životního prostředí obohatila tyto objekty o výskyt čilých hnojníků a dvou druhů drabčků. Bohužel dvoukřídle výkalnice hnojní nebyly. Ale i tak bylo pozorování koprofágních živočichů úspěchem.

Z míst kravinců jsme se mohli těšit pohledem na rozsáhlé květnaté pastviny, kvetoucí keře a šumavské kopce se Žďánovem. Tam jsme před týdnem byli se šumavským průvodcem, panem Ing. Josefem Peckou. Za úplně jiného počasí.

Při návratu do parku jsem si všiml dvou kovaříků. Kovaříka hladkého (*Athous subfuscus*) a kovaříka šedého (*Agrypnus murinus*). Pomyslný výčet živočichů uzavřela dvoukřídla smutnice – čeleď Bibionidae.

Posledním rozloučením byl trs květů modrého barvínku u *Nosatec lískový (Curculio nucum)* zámecké brány. Z návštěvy výstavy, zajímavé zámecké expozice a samotného parku jsme měli radost. Vlastně jsem nezmínil, kde to všechno bylo. Ponechávám to jako hádanku pro případné čtenáře.

